

Så det er jo sådan lidt en zigzagkurs, vi oplever fra regeringen: Først tager man ikke noget op, og så gør man det sandelig alligevel. Hvad er det egentlig helt konkret, regeringen vil med hensyn til den her kritiske dialog med Kina?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Videnskabsministeren (Helge Sander):
Som jeg allerede nævnte i min første besvarelse, så mener jeg, at det, for så vidt angår de overordnede forhold, er vigtigt, at det foregår gennem EU, og at det på nationalt plan er udenrigsministeren, der fører den overordnede kritiske linje over for Kina.

Når jeg stiller mig uforstående over for, at jeg skulle være blevet sat på plads af statsministeren, så er det, fordi jeg netop som fagminister har anført de forhold, som er særdeles relevante inden for mit område, og som jeg også sagde i den foregående besvarelse, vil jeg gerne bede om, at man noterer sig, at det ikke bare er noget, der er blevet sagt, men at det også er noget, som indgår i de aftaler, vi har med kineserne, og som fremgår af selve strategien, der ligger her. Så det vil jeg gerne fremover gøre, og jeg vil gerne understrege endnu en gang, at jeg mener, at den måde, hvorpå vi allerbedst kan påvirke den udvikling, simpelt hen er ved, at vi er aktive, hver på vort område, og det er det, jeg har forsøgt at være med den dansk-kinesiske videnstrategi.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:17

Kirsten Brosbøl (S):

Jo, men det kræver jo også, at man, når man rejser til Kina, tager nogle af de spørgsmål op, som kan være lidt ømfindtlige. Det er jo vældig fint, at man har et godt samarbejde på videnskabsministerens område, og at man tager en lang række initiativer, for det er meget vigtigt i den situation, vi står i globalt med hensyn til konkurrence osv. Det sætter vi ikke spørgsmålstegn ved.

Det, der er sagen, er, om regeringens ministre skal tage spørgsmålet om menneskerettigheder og demokrati op, når de er derovre. Ministeren så så undrende ud før, så jeg vil gerne præcisere, at der er tale om en artikel i Berlingske Tidende fra den 2. april, som har overskriften »Regeringen strammer Kina-kritikken«, og hvor der står, at statsministeren siger, at ministrene som ud-

gangspunkt skal udtrykke kritik, når de mødes med kinesiske kollegaer, og at fødevareminister Eva Kjer Hansen nu lover at kritisere på baggrund af det, der har været oppe den seneste tid.

Så det betyder vel, at statsministeren har været nødt til at gå ind og pointere over for fagministrene, herunder videnskabsministeren, at det altså er utrolig vigtigt, at spørgsmålet om menneskerettigheder og demokrati bliver rejst, når man rejser derover og i øvrigt har samarbejde på alle mulige områder.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ja tak, lad os prøve at overholde taletiderne. Ministeren.

Kl. 16:18

Videnskabsministeren (Helge Sander):
Det tror jeg at jeg kan gøre her, for jeg bliver nødt til at sige til det, fru Kirsten Brosbøl citerer, om, at fagministrene skal udtrykke kritik, når de møder kinesiske kollegaer, at det lige akkurat er det, jeg har gjort som fagminister. Jeg har taget de tre ømme områder op, hvor der er problemer, og vi har påtalt det og fastholdt det i strategien. Så det synes jeg i og for sig at jeg har gjort, og det oplever jeg ikke som nogen påtale, og hvis det er således, at der er en ændret politik i regeringen, så er det normalt noget, som vi ministre får besked på, og ikke noget, vi skal læse i en eller anden avis.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er endnu en medspørger, der har meldt sig, hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:19

Mogens Jensen (S):

Ja tak, det var, fordi jeg nu hørte ministeren, som jo også har en fortid inden for sporten, sige, at man jo bedst påvirker ved ikke at sidde med armene over kors – jeg tror, det var sådan ministeren udtrykte sig – men ved at være til stede og ved at virke inden for sit felt, tror jeg også, ministeren fik sagt.

Der vil jeg bare høre, om jeg også skal forstå ministeren sådan, at ministeren klart mener, at det ikke hjælper noget at blive væk fra Kina eller boykotte Kina, men at man netop, som jeg hører ministeren sige, bliver nødt til at være til stede og udtrykke sin kritik i forhold til den almindelige virksomhed, som man nu har med kineserne, de muligheder, man har for at mødes med kineserne. Var det sådan, jeg skulle forstå ministeren?